

ที่ พร ๐๐๒๓.๑/ฯ

ศala Galang jang hawd pare
tonn ixy burm' pr ៥៥၀၀၀

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง การจัดทำร่างข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ และ นายกเทศมนตรีเมืองแพร่

อ้างถึง หนังสือจังหวัดแพร่ ที่ พร ๐๐๒๓.๑/ว ๔๕๖๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติเพิ่มเติม (สำหรับ อปท.ที่ออกฉบับแรกแล้ว)

๒. ร่างข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ (ฉบับเต็ม สำหรับ อปท.ที่ยังไม่ได้ออก)

๓. แบบรายงานผลการออกข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ

จำนวน ๑ ชุด

จำนวน ๑ ชุด

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่จังหวัดแพร่ ได้ดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัดแพร่ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒) ซึ่งในกระบวนการวางแผนบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัดแพร่ และนำกลับมาใช้ประโยชน์ มีแผนระยะเร่งด่วน ๓-๖ เดือน ในเรื่องของการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมและจัดทำเทศบาลัญญัติเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักวิชาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้มีการออกข้อบัญญัติ/เทศบาลัญญัติ เพื่อกำหนดให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนที่จะทิ้งลงถังขยะโดยให้แยกเป็น ๔ ประเภท คือ ขยะทั่วไป ขยะอันตราย ขยะอินทรีย์ และขยะรีไซเคิล ตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

เพื่อให้การดำเนินการตั้งกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จังหวัดได้จัดทำร่างข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกตามแนวทางซึ่งจะกำหนดให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนที่จะทิ้งลงถังขยะ โดยได้จัดทำร่างเป็น ๒ กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการออกข้อบัญญัติเทศบัญญัติในการจัดการขยะแล้วจำนวน ๗๕ แห่ง ซึ่งเนื้อหาเป็นไปตามร่างเดิมที่กรมอนามัยได้จัดทำตัวอย่างไว้แล้ว แต่ยังไม่ครอบคลุมในเรื่องการคัดแยกขยะ เพื่อให้เกิดความสะอาดและความเรียบร้อยในการดำเนินการ จึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติเดิมที่ได้ออกไว้แล้วต่อไป แต่ให้ทบทวนอัตราราค่าเก็บขยะและมีการออกข้อบัญญัติในเรื่องการคัดแยกขยะ เป็นข้อบัญญัติเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่มีการออกข้อบัญญัติในการจัดการขยะ จำนวน ๘ แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเด่นชุมพล, องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงทอง, องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ตรัย, องค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก, องค์การบริหารส่วนตำบลแม่จี้วะ, องค์การบริหารส่วนตำบลหัวยไร่, องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อเหล็กกลอง และ เทศบาลตำบลสวนเขื่อน ให้มีการออกข้อบัญญัติ/ เทศบัญญัติโดยให้นำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องจากการร่างเดิมของกรมอนามัย มาปรับปรุงเพิ่มเติมในส่วนของการคัดแยกขยะ และเรื่องอื่นที่ต้องการ โดยทำเป็นฉบับใหม่ทั้งหมด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

/เพื่อให้...

เพื่อให้การจัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเดือน มีนาคม ๒๕๕๘ และขอให้นายอำเภอให้ความช่วยเหลือติดตามประชาสัมพันธ์และทำความเข้าใจ กับฝ่ายสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ประชาชน เพื่อให้การออกข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เมื่อดำเนินการแล้วให้รายงานผลการประกาศใช้ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติดังกล่าวให้จังหวัดทราบทุกวันที่ ๕ ของเดือน เริ่มเดือน มีนาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ สำหรับอำเภอขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่พิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายศักดิ์ สมบูรณ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
งานบริหารทั่วไป
โทรศัพท์/โทรสาร. ๐-๔๔๕๓-๔๑๑๙ ต่อ ๒๑
www.phraelocal.go.th

แบบรายงานการจัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติขยะ

ห้องถินอำเภอ/ ผู้รายงาน

หมายเหตุ ให้ห้องกินอิ่มເກອເປັນຜູ້ຮ່າງຈານຂໍ້ມູນໃຫ້ຈັກຫວັດທຽບທາງ E - mail : dg.rr@hotmail.com (ປະສານ)

ทุกวันที่ ๕ ของเดือน เริ่ม ๕ มี.ค.๙๘ เป็นต้นไป จะกว่าจะครบหกแห่ง

(ตัวอย่างที่ ๑)

สำหรับ อปท. ๗๕ แห่ง ที่ต้องออกเป็นฉบับเพิ่มเติมฉบับที่ ๒)

ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ.....(อปท.).....

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.....(๑).....

ด้วยรัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศไทย เพื่อแก้ไขการจัดการขยะที่ไม่ถูกต้อง และปัญหาขยะตกค้างสะสมให้เป็นระบบ รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ซึ่งจังหวัดแพร่ได้จัดทำแผนแม่บทการจัดการขยะของจังหวัด โดยมีสาระสำคัญประการหนึ่งคือ ให้มีการคัดแยกขยะ จากต้นทาง และปลายทาง เพื่อคัดแยกขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ และลดปริมาณขยะที่จะนำไปกำจัดให้เหลือน้อยที่สุด

เพื่อให้เป็นไปตามแนวโน้มดังกล่าว และเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บขยะและกำจัดขยะมูลฝอย จึงได้ปรับปรุง ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ.....(ระบุชื่อ อปท.).....
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.....(๒).....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมลงบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๔๒ (กรณีเทศบาลมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมลงบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๔๒) และ มาตรา ๒๐ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมลงบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐

.....(อปท.).....โดยความเห็นชอบของสภา.....(อปท.).....และ
นายอำเภอ...../ผู้ว่าราชการจังหวัด..... จึงตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ.....(อปท.).....เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.....(๑).....

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขต.....(อปท.).....ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ที่ สนง.....(อปท.).....แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้เพิ่ม ข้อ ๔/๑ ใน ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ.....(อปท.).....
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.....(๒)..... ดังต่อไปนี้

“ ข้อ ๔/๑ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บขยะและกำจัดขยะมูลฝอย จึงให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้ทุกครัวเรือน เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่ให้บริการเก็บ ขยะ หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยของ(อปท.)..... ลดปริมาณการใช้สินค้าหรือภาชนะบรรจุ สินค้าที่ไม่จำเป็น และทำให้เกิดขยะโดยให้มาใช้สินค้าชนิดเติม หรือ ใช้ตະกร้าจ่ายตลาด แทนการใช้ถุงพลาสติกหรือใช้ภาชนะที่ย่อยสลายได้ง่าย และให้คัดแยกขยะ โดยแบ่งขยะออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๑.๑ ขยะย่อยสลายง่าย เช่น พืช ผัก ผลไม้ เศษอาหาร

๑.๒ ขยะย่อยสลายยาก (ขยะรีไซเคิล) เช่น พลาสติก ไม้ ยาง ผ้า แก้ว กระดาษ โลหะ

๑.๓ ขยะอันตราย (ขยะมีสารพิษ) เช่น กระป๋องสีสเปรย์ ขวดไส้สารเคมี แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้า

๑.๔ ขยะทั่วไป

(๒.) องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล..... ได้จัดทำกำหนดรองรับขยะแบบแยกประเภทตาม (๑) โดยจัดวางในบริเวณดังต่อไปนี้

๒.๑.....(ระบุสถานที่รวม).....

๒.๒.....(ระบุสถานที่รวม).....

๒.๓.....(ระบุสถานที่รวม).....

สำหรับขยะทั่วไปให้ใส่ถุงดำ หรือถังขยะที่ องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล.....จัดไว้แล้วแต่เดิม

(๓.) องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล.....จะดำเนินการเก็บขยะมูลฝอยที่ได้คัดแยกดังกล่าวข้างต้น ทุกวันที่.....(ระบุตามวันเวลาพื้นที่ในการจัดเก็บของ อปท.).....เพื่อนำไปบำบัดตามวิธีการที่เหมาะสมต่อไป

(๔.) หากครัวเรือน เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ทิ้งขยะโดยไม่มีการคัดแยก องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล จะจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปชี้แจง ทำความเข้าใจ ในการคัดแยกขยะอย่างถูกต้องต่อไป

(๕.) หมู่บ้าน/ชุมชน ได้มีการคัดแยกขยะพร้อมเพรียงทุกครัวเรือน องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล..... จะออกประกาศ/จัดทำป้ายประกาศ เพื่อเป็นเกียรติแก่หมู่บ้าน/ชุมชน ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ).....

(นายก อปท. / เทศบาล)

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

(นายอำเภอ...../ผวจ.....)

หมายเหตุ (๑) หมายถึง พ.ศ. ที่ อปท. ออกข้อบัญญัติเพิ่มเติมให้เมืองได้รับอนุมัติข้อบัญญัติจาก นอ./ผวจ.แล้ว

(๒) หมายถึง พ.ศ. ที่ อปท. ออกข้อบัญญัติฉบับเดิม

- ข้อ ๘/๑ เป็นการเรียงข้อตามตัวอย่างร่างข้อบัญญัติของกรมอนามัย เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยสำหรับ อปท. ให้ตรวจสอบข้อบัญญัติของ อปท. เอง ว่าสมควรเป็นข้อใด
- การใช้บังคับข้อบัญญัติในข้อ ๒ ให้ระบุตามประเภท อปท. เช่น พระ.เทศบาลกำหนดให้ประกาศ ๗ วัน ส่วน อปท. ไม่ได้กำหนดไว้ (ตามความเหมาะสม)

(ร่างเดิมฉบับนี้เป็นของกรมอนามัย

ชั่ง อปท. 75 นำไปใช้ออกเป็นข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติแล้ว

ใช้สำหรับตรวจสอบข้อความในข้อ 8 ว่าข้อบัญญัติของ อปท.ออก

เป็นข้อใด)

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัด
สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล..... ชั่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

แนวทาง

(ร่าง)

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล.....

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล..... ว่าด้วยการ
จัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด สิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 41 และมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล..... โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล..... และ นายอำเภอ..... จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล.....เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล..... ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา(ตามนัย ม.7 (4)แห่งพ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540)

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่ง เป็นสิ่งโลกรกรหรือมีกลิ่นเหม็น (บัญญัติตาม ม.4 พรบ.สธ.)

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เต้า มูลสัตว์ ชาксัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บ gad จากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และ หมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน (บัญญัติตาม ม.4 พรบ.สธ.)

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.....(บัญญัติ)

ตาม ม.4 พรบ.สธ.)

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535(บัญญัติตาม ม.
4 พรบ.สธ.)

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แฟ คลังสินค้า สำนักงาน หรือ
สิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้(บัญญัติตาม ม.4 พรบ.สธ.)

“ที่หรือทางสาธารณสุข” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ
ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้(บัญญัติตาม ม.4 พรบ.สธ.)

ข้อ 5 การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล.....ให้
เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล.....

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบล.....อาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ
หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในการณ์ที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบล.....อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตาม
วรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบล.....หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้
ดำเนินกิจการรับทำ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบ
แทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้ และข้อ 9 มิให้ใช้บังคับในการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วย
โรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินกิจการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินกิจการรับทำ การเก็บ ขนหรือกำจัดของเสีย
อันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินกิจการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น(บัญญัติตาม ม.18 พรบ.สธ.)

ข้อ 6 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูล
หรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่ท้องค์การบริหารส่วนตำบล..... มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่การ
อนุญาตให้บุคคลใดดำเนินกิจการ โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขต
อำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล..... และระบุข้อบัญญัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ 7 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนหรือ
กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบล.....หรือเขตพื้นที่ท้องค์การบริหารส่วน
ตำบล..... มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การบริหารส่วน
ตำบล.....ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูล
หรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบล..... จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดใน
กฎหมายระหว่างประเทศ(ออกตามความใน ม.20(4) พรบ.สธ.)

ข้อ 8 เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขن และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในกรณีที่ยังไม่มีกฎหมายหรือ regulation ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยใช้บังคับในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล..... การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติดังต่อไปนี้

(1) ห้ามนิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำใหม่ขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทาง สาธารณสุข ออกจากในที่ท่องเที่ยง องค์การบริหารส่วนตำบล.....จัดไว้ให้

(2) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดใหม่ที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ที่ถูกสุขลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขประกาศกำหนด

(3)

(4) ฯลฯ (ออกตามความใน ม.20 พรบ.สธ.)

ข้อ 9 ห้ามนิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็น ธุรกิจหรือโดยได้รับประโภชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น (บัญญัติตาม ม.19 พรบ.สธ.)

ข้อ 10 ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดย ทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโภชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล.....จะต้อง ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนด ไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้ (ออกตาม ความใน ม.54 พรบ.สธ.)

- (1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (2) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (3) อื่นๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบล.....ประกาศกำหนด

ข้อ 11 ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม ข้อ 9 จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูล

(1.1) ต้องมีพاهนະขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดูดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

(1.1) – (1.3) เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น
ท่านจะต้องช่วยกันคิดให้รอบคอบ

1.1.1) ได้รับอนุญาตจากการบนส่งทางบก

1.1.2) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปิดมิดชิดสามารถ

ป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้มีฝาปิด-เปิดอยู่ด้านบน

1.1.3) มีบึ้งดูดสิ่งปฏิกูลและติดตั้งมาตราวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลด้วย

1.1.4) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่ร้าวซึม

1.1.5) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด น้ำยา舅่าเชื้อโรค(เช่น ไอลโซน 5%)

1.1.6) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพานะชนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่า เป็นพานะชนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “รถดูดสิ่งปฏิกูล” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนในอนุญาตประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการ ด้วยตัวอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนตามที่องค์กรบริหารส่วนตำบล.....ประกาศกำหนด

(1.2) ต้องจัดให้มีเตือคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(1.3) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเอง ต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำ สิ่งปฏิกูลไปกำจัด แหล่งกำจัดที่ถูกสุขาภัยและเหมาะสมแห่งใด

(2) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

ให้ช่วยกันคิดว่าจะมี อะไรต้องกำหนด ควบคุมอย่างไร ?	(2.1)
	(2.2)
	(2.3)

๑๖๗

(3) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสูตรอย

ให้ช่วยกันคิดว่าจะมี อะไรต้องกำหนด ควบคุมอย่างไร ?	(3.1)
	(3.2)
	(3.3)

(3.4) ๑๖๗

(4) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอย

ให้ช่วยกันคิดว่าจะมี อะไรต้องกำหนด ควบคุมอย่างไร ?	(4.1)
	(4.2)
	(4.3)

(4.4) ๑๖๗

ข้อ 12 เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมคําขหดให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบหัววัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี (บัญญัติตาม ม.56 พรบ.สธ.)

ข้อ 13 ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบหัววันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์ (ออกตามความใน ม.54 พรบ.สธ.)

ข้อ 14 ในการดำเนินกิจการผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้ (ออกตามความใน ม.20 พรบ.สธ.)

(1) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนส่งปฏิกูล
ตัวอย่างท่านนี้ (1.1) ขณะทำการคัดสิ่งปฏิกูล ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อกลุ่ม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงเชิง และทำความสะอาดเดือดลุ่ม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(1.2) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้คัดสิ่งปฏิกูล โดยหลังจากคัดสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว ให้ทำการคุณ้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้คัดสิ่งปฏิกูล และทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้คัดสิ่งปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไอลโซน 5%)

(1.3) ทำความสะอาดพานะบนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง หลังจากที่ออกปฏิบัติงานบนถ่ายสิ่งปฏิกูลแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างดอง ได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่สาธารณะ

(1.4) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกเริ่รารด ให้ทำการซ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไอลโซน 5%) และทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(1.5) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานบนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

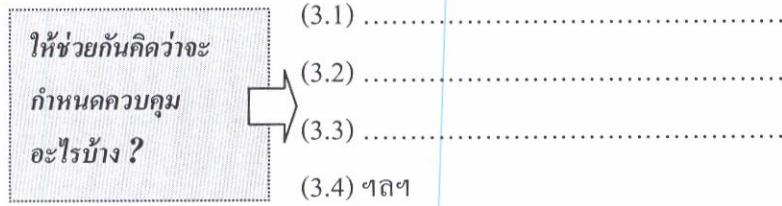
(2) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

ให้ช่วยกันคิดว่าจะ
กำหนดควบคุม
อะไรบ้าง ?

(2.1)
(2.2)
(2.3)

๗๖

(3) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสูตรฟอย

(4) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำกำจัดมูลฝอย

(อาจขอสนับสนุนข้อมูลด้านวิชาการจากสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย หรือศูนย์อนามัย กรมอนามัย หรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกแห่ง)

ข้อ 15 บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์กรบริหารส่วนตำบล.....เท่านั้น (บัญญัติตาม ม.55 วรรคหนึ่ง พรบ.สธ.)

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต (บัญญัติตาม ม.55 วรรคสอง พรบ.สธ.)

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด (ออกตามความใน ม.55 วรรคสาม พรบ.สธ.)

ข้อ 16 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตรังสรรค หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละห้าสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้นำออกเดิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการ ไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน (ออกตามความใน ม.65 พรบ.สธ.)

ข้อ 17 บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายไก่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล.....(บัญญัติตาม ม.64 พรบ.สธ.)

ข้อ 18 ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการ ได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ (ออกตามความใน ม.20(5) พrn.สช.)

ข้อ 19 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยปิดเผยและเห็นได้ชัด ณ สถานที่ประกอบกิจกรรมตลอดเวลาที่ประกอบกิจกรรม (บัญญัติตาม ม.57 พrn.สช.)

ข้อ 20 ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายนอกห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(2) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย (ออกตามความใน ม.58 พrn.สช.)

ข้อ 21 ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน (บัญญัติตาม ม.59 พrn.สช.)

ข้อ 22 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(2) ต้องคำพิพากษารถึงที่สุดว่าได้กระทำการผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่

ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อ
สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน (บัญญัติตาม ม.60 พรบ.สธ.)

ข้อ 23 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ
ใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดย
ทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับ
ใบอนุญาต และให้อ่านว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วเวลาที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง
แล้วแต่กรณี (บัญญัติตาม ม.61 พรบ.สธ.)

ข้อ 24 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอน
ใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดนี้ปีบังแต่เดือนที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (บัญญัติตาม ม.62
พรบ.สธ.)

ข้อ 25 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน
สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์กรบริหารส่วนตำบล.....หรือเบตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับ
ใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบ
แทนด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตาม
วิธีการที่เจ้าพนักงานห้องถีน โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด (ออกตามความใน
ม.20(3) พรบ.สธ.)

ข้อ 26 ให้เจ้าพนักงานห้องถีนมีอำนาจเด่นดึงตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนห้องถีนเพื่อให้ปฏิบัติ
หน้าที่ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ในเขตอำนาจขององค์กรบริหาร
ส่วนตำบล.....ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้ (บัญญัติตาม ม.44 วรรคสอง พรบ.สธ.)

ข้อ 27 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวังโทษตามที่กำหนดไว้ในทกำหนด
โดยแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (แม่บทตาม พรบ.สธ.กำหนดไว้แล้ว)

ข้อ 28 ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.....รักษาการให้เป็นไปตาม
ข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจของระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อบัญญัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.....

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

นายอําเภอ.....

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล.....
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.

ข้อเสนอแนะ

(การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ให้ อปท.พิจารณาถึงต้นทุนในการดำเนินการ และใช้เป็นมาตรการในการส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะด้วย ซึ่งหาก ประชาชนมีการคัดแยกขยะให้เหลือทั้งน้อยลงก็จะเสียค่าธรรมเนียม ในการเก็บขันน้อยตามลงไปด้วย)

บัญชีอัตราค่าบริการขั้นสูง

ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล.....

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.

ເລີນ ເຮັດ ຕອນທີ ແກ້ວມະນຸດ

ฉบับພິເສດຍ ພັນຍາ ๓

ຮາຍກິຈຈານແນກຍາ

ໄມຕ ສັນວາຄນ ແກ້ວມະນຸດ

ກູງກະທຽວ

ฉบับທີ ២ (ພ.ສ. ແກ້ວມະນຸດ)

ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຣາຊບັນຫຼຸດຕິກາຣສາຫາຣັນສຸຂ

ພ.ສ. ແກ້ວມະນຸດ

ອາສີຍໍອ້ານາຈຕາມຄວາມໃນມາດຮາ ៥ ແລະ ມາດຮາ ៦៣ ແຫ່ງພຣະຣາຊບັນຫຼຸດຕິກາຣສາຫາຣັນສຸຂ
ພ.ສ. ແກ້ວມະນຸດ ວິຊົມນຕີວ່າກາຣກະທຽວສາຫາຣັນສຸຂ ໂດຍຄຳແນະນຳຂອງຄະກຽມກາຣສາຫາຣັນສຸຂ
ອອກກູງກະທຽວໄວ້ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ໜັດ ១ ອັດຮາຄ່າຮຽນເນື່ອມໃຫ້ເປັນໄປຕາມບັນຫຼຸດອັດຮາຄ່າຮຽນເນື່ອມໃຫ້ກູງກະທຽວນີ້

ໜັດ ២ ໃຫ້ຮາຊກາຣສ່ວນທັນທຶນມີອໍານາຈອອກຂ້ອກກຳນົດຂອງທັນທຶນກຳນົດອັດຮາຄ່າຮຽນເນື່ອມ
ໄດ້ມີເກີນອັດຮາຄ່າຮຽນເນື່ອມຕາມໜັດ ១ ໃນເຮືອງຕໍ່ໄປນີ້

(១) ອັດຮາຄ່າຮຽນເນື່ອມກາຣໃຫ້ວິກາຣຂອງຮາຊກາຣສ່ວນທັນທຶນໃນກັບແຂນສິ່ງ
ປົງກຸລທີ່ອຸ່ນດັບຕາມມາດຮາ ៤០ (៥)

(២) ອັດຮາຄ່າຮຽນເນື່ອມໃນກາຣອອກໃນອນຫຼາຍຕາມມາດຮາ ១៩ ມາດຮາ ៣៣ ມາດຮາ ៣៨
ມາດຮາ ៣៩ ແລະ ມາດຮາ ៤១ ວິຊົມສອງ

(៣) ອັດຮາຄ່າຮຽນເນື່ອມໃນກາຣອອກໜັງສື່ອວັນຮອງກາຣແຈ້ງຕາມມາດຮາ ៤៨

ໄທໄວ້ ລ ວັນທີ ២៧ ສັນວາຄນ ພ.ສ. ແກ້ວມະນຸດ

ອາທິຖິຍ ອຸໄຮຮັດນ

ວິຊົມນຕີວ່າກາຣກະທຽວສາຫາຣັນສຸຂ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	บาท
1	อัตราค่าเก็บและชนลสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา 20(4)	
1.1	ค่าเก็บและชนอุจาระหรือสิ่งปฏิกูลครึ่งหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก และ ^{ลูกบาศก์เมตรละ} ลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ^{ลูกบาศก์เมตรละ} 250 เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ^{เดือนละ} 150 เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร	
1.2	ก. ค่าเก็บและชนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่ง ^{ไม่เกิน 500 ลิตร} วันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร ^{เดือนละ} 40 วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร ค่าเก็บและชนทุก ๆ 20 ลิตร หรือเศษของแต่ละ 20 ลิตร ^{เดือนละ} 40 ข. ค่าเก็บและชนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่ง ^{เกิน 500 ลิตร ขึ้นไป} วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ^{เดือนละ} 2,000 วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและชนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ^{เดือนละ} 2,000 ค. ค่าเก็บและชนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครึ่งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ^{ครั้งละ} 150 เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและชนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ^{ลูกบาศก์เมตรละ} 150	
2	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต	
2.1	ใบอนุญาตดำเนินกิจกรรมตามมาตรา 19 ก. รับทำการเก็บ ชน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือ ^{ฉบับละ} โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ^{ฉบับละ} 5,000	

ลำดับ	รายการ	บาท
	ช. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนเดียวจากการคิดค่าบริการ	ฉบับละ 5,000
2.2	ใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประเภทที่มี ข้อกำหนดของอินส์ทรูนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายใน ห้องลิฟตามมาตรา 32(1) ในลักษณะที่เป็นการค้าตามมาตรา 33	ฉบับละ 10,000
2.3	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดตามมาตรา 34	ฉบับละ 2,000
2.4	ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารใน อาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมิใช่เป็นการ ขายของในตลาดตามมาตรา 38	ฉบับละ 3,000
2.5	ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสารบรรณาธารตามมาตรา 41 วรรคสอง	
	ก. จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้ เป็นปกติ	ฉบับละ 500
	ข. จำหน่ายโดยลักษณะการเรซขาย	ฉบับละ 50
3	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้งสถานที่ จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่ ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรและมิใช่เป็นการขายของในตลาด ตาม มาตรา 48	ฉบับละ 1,000

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๒๗๖

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรฐาน ๕ และมาตรฐาน ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจออกกฎหมายที่กำหนดค่าธรรมเนียม และให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎหมายนี้ จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้

(ตัวอย่างที่ ๒)

สำหรับ อปท. ๘ แห่ง ที่ต้องออกเป็นฉบับใหม่
(เนื้อหาตามร่างฉบับนี้ใช้แนวทางของกรมอนามัยโดยจังหวัดได้เพิ่มเติมในเรื่องการคัดแยกขยะ)

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

เหตุผล

ด้วยรัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศไทย เพื่อแก้ไขการจัดการขยะที่ไม่ถูกต้อง และปัญหาขยะต่อกันค้างสะสมให้เป็นระบบ รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ซึ่งจังหวัดแพร่ได้จัดทำแผนแม่บทการจัดการขยะของจังหวัด โดยมีสาระสำคัญประการหนึ่งคือ ให้มีการคัดแยกขยะ จากต้นทาง และปลายทาง เพื่อคัดแยกขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ และลดปริมาณขยะที่จะนำไปกำจัดให้เหลือน้อยที่สุด

เพื่อให้เป็นไปตามแนวโน้มดังกล่าว และเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล.....
ซึ่งพระราชนูญติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

(หมายเหตุ คำที่ขีดเส้นใต้ หมายถึงการอธิบายเพิ่มเติมในเรื่องกฎหมาย)

แนวทาง

(ร่าง)

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล.....
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล..... ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพาฒน์องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๔๒ (กรณีเทศบาลมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๔๒) ประกอบมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล..... โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล.....และนายอำเภอ.....จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล.....เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล..... ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา(ตามนัย ม.๗ (๔)แห่งพ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐)

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น (บัญญัติตาม ม.๔ พรบ.สร.)

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติกภาชนะที่ใส่อาหาร เหล้า มูลสัตว์ ชาксัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน (บัญญัติตาม ม.๔ พรบ.สร.)

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.....(บัญญัติตาม ม.๔ พรบ.สร.)

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ (บัญญัติตาม ม.๔ พรบ.สร.)

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือ สิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ (บัญญัติตาม ม.๔ พรบ.สร.)

“ที่หรือทางสาธารณสุข” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้ (บัญญัติตาม ม.๔ พรบ.สร.)

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล.....ให้เป็น
อำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล.....

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบล.....อาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือ
ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบล.....อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรค
หนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบล.....หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินกิจการ
รับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิด
ค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้ และข้อ ๙ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วย
โรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินกิจการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสีย
อันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินกิจการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น(บัญญัติตาม ม.๒๔ พรบ.สธ.)

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล
หรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่ท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบล..... มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่การ
อนุญาตให้บุคคลใดดำเนินกิจการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขต
อำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล..... และระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือ
กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบล..... หรือเขตพื้นที่ท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบล.....
มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การบริหารส่วนตำบล.....
ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
ขององค์การบริหารส่วนตำบล..... จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
(ออกตามความใน ม.๒๐(๔) พรบ.สธ.)

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัด
สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยใช้บังคับในเขตองค์การ
บริหารส่วนตำบล..... การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทาง
สาธารณะ นอกจากในที่ท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบล..... จัดไว้ให้

(๒) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่
ถูกสุขลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขประจำเขตพื้นที่

(๓)

(๔) ฯลฯ (ออกตามความใน ม.๒๐ พรบ.สธ.)

ข้อ ๙/๑ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บขนและกำจัดขยะ
มูลฝอย จึงให้ดำเนินการเกี่ยวกับคัดแยกขยะดังนี้

(๑) ให้ทุกครัวเรือน เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่ให้บริการ
เก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยของ(อปท.)..... ลดปริมาณการใช้สินค้าหรือภาชนะบรรจุสินค้า
ที่ไม่จำเป็น และทำให้เกิดขยะโดยให้มาใช้สินค้าชนิดเดิม หรือ ใช้ตະกร้าจ่ายตลาด แทนการใช้ถุงพลาสติกหรือใช้
ภาชนะที่ย่อยสลายได้ง่าย และให้คัดแยกขยะ โดยแบ่งขยะออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

- ๑.๑ ขยะย่อยสลายง่าย เช่น พืช ผัก ผลไม้ เศษอาหาร
- ๑.๒ ขยะย่อยสลายยาก (ขยะรีไซเคิล) เช่น พลาสติก มี้ ยาง ผ้า แก้ว กระดาษ โลหะ
- ๑.๓ ขยะอันตราย (ขยะมีสารพิษ) เช่น กระป๋องสีสเปรย์ ขวดใส่สารเคมี แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้า

๑.๔ ขยะทั่วไป

(๒) องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล..... ได้จัดทำภาระรองรับขยะแบบแยกประเภทตาม (๑) โดยจัดวางในบริเวณดังต่อไปนี้

- ๒.๑.....(ระบุสถานที่รวม).....
- ๒.๒.....(ระบุสถานที่รวม).....
- ๒.๓.....(ระบุสถานที่รวม).....

สำหรับขยะทั่วไปให้ส่งดำเนินการ หรือ ถังขยะที่ องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล.....

จัดไว้แล้วแต่เดิม

(๓) องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล.....จะดำเนินการเก็บขยะมูลฝอยที่ได้คัดแยกดังกล่าวข้างต้น ทุกวันที่.....(ระบุตามวันเวลาพื้นที่ในการจัดเก็บของ อปท.).....เพื่อนำไปกำจัดตามวิธีการที่เหมาะสมต่อไป

(๔) หากครัวเรือน เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ทิ้งขยะโดยไม่มีการคัดแยก องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล จะจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปซึ่ง ทำความสะอาดเข้าใจ ในการคัดแยกขยะอย่างถูกต้องต่อไป

(๕) หมู่บ้าน/ชุมชน ได้มีการคัดแยกขยะพร้อมเพรียงทุกครัวเรือน องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล..... จะออกประกาศ/จัดทำป้ายประกาศ เพื่อเป็นเกียรติแก่หมู่บ้าน/ชุมชน ต่อไป

(**) ข้อ ๘/๑ เป็นการเพิ่มเติมเนื้อหาในเรื่องการคัดแยกขยะให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น)

ข้อ ๙ ห้ามนิ่งให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น (บัญญัติตาม ม.๑๙ พรบ.สร.)

ข้อ ๑๐ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล.....จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้(ออกตามความใน ม.๕๔ พรบ.สร.)

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๓) อื่นๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบล.....ประกาศกำหนด

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม ข้อ ๙ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ต้องมีพานะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดูดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

(๑.๑) – (๑.๓) เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้นท่าน

๑.๑) ได้รับอนุญาตจากการขนส่งทางบก

จะต้องช่วยกันคิดให้รอบคอบ

๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิดสามารถ ป้องกัน

กลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ มีฝาปิด-เปิดอยู่ด้านบน

น้ำยาฆ่าเชื้อโรค(เช่น ไลโซน ๕%)

- ๑.๑.๓) มีปั๊มดูดสิ่งปฏิกูลและติดตั้งมาตรฐานของสิ่งปฏิกูลด้วย
๑.๑.๔) ห้องหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่ร้าวซึม
๑.๑.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด

ผู้ปฏิบัติงาน

๑.๑.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพานะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่า เป็นพานะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “ รถดูดสิ่งปฏิกูล ” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการ ด้วยตัวอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบล..... ประกาศกำหนด

(๑.๒) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหันยางหุ้มสูงถึงแข้ง สำหรับ

ผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๓) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเอง ต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำ สิ่งปฏิกูล ไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขาภิบาลแนะนำ

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

ให้ช่วยกันคิดว่าจะมี อะไรต้องกำหนด ควบคุมอย่างไร ?	(๒.๑)
	(๒.๒)
	(๒.๓)

ฯลฯ

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขยะฟอย

ให้ช่วยกันคิดว่าจะมี อะไรต้องกำหนด ควบคุมอย่างไร ?	(๓.๑)
	(๓.๒)
	(๓.๓)

(๓.๔)

ฯลฯ

(๔) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอย

ให้ช่วยกันคิดว่าจะมี อะไรต้องกำหนด ควบคุมอย่างไร ?	(๔.๑)
	(๔.๒)
	(๔.๓)

(๔.๔)

ฯลฯ

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจ ความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในรายเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้วันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบห้วันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนด ในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาต ได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้วัน แต่ต้องมี

หนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวาระสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี (**บัญญัติตาม ม.๕๖ พรบ.สร.**)

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้อธิบดีฯ สละสิทธิ์ (**ออกตามความใน ม.๕๔ พรบ.สร.**)

ข้อ ๑๔ ในการดำเนินกิจการผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้ (**ออกตามความใน ม.๒๐ พรบ.สร.**)

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำกรเก็บ ขนส่งปฏิกูล **ตัวอย่างที่หนึ่ง** (๑.๑) ขณะทำการดูดสิ่งปฏิกูล ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเทาหนังยางหุ้มสูงถึงแข็ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเทาหนังยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๑.๒) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล โดยหลังจากดูดสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว ให้ทำการดูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล และทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโซเซน ๕%)

(๑.๓) ทำความสะอาดพานะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากที่ออกปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่สาธารณะ

(๑.๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหลงเรียรัด ให้ทำการนำเข้าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโซเซน ๕%) และทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๑.๕) มีการตรวจสอบแก่ผู้ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำกรกำจัดสิ่งปฏิกูล

**ให้ช่วยกันคิดว่าจะ
กำหนดควบคุม
อะไรบ้าง ?** **.....**

(๒.๑)
(๒.๒)
(๒.๓)

ฯลฯ

(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำกรเก็บ ขนมูลฝอย

**ให้ช่วยกันคิดว่าจะ
กำหนดควบคุม
อะไรบ้าง ?** **.....**

(๓.๑)
(๓.๒)
(๓.๓)

(๓.๔) ฯลฯ

(๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำกรกำจัดมูลฝอย

**ให้ช่วยกันคิดว่าจะมี
อะไรต้องกำหนด
ควบคุมอย่างไร ?** **.....**

(๔.๑)
(๔.๒)
(๔.๓)

(๔.๔) ฯลฯ

(อาจขอสนับสนุนข้อมูลด้านวิชาการจากสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย หรือศูนย์อนามัย กรมอนามัย หรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกแห่ง)

ข้อ ๑๕ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ใหม่อายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล.....เท่านั้น(บัญญัติตาม ม.๕๕ วรคหนึ่ง พรบ.สธ.)

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต(บัญญัติตาม ม.๕๕ วรคสอง พรบ.สธ.)

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด(ออกตามความใน ม.๕๕ วรคสาม พรบ.สธ.)

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน(ออกตามความใน ม.๖๕ พรบ.สธ.)

ข้อ ๑๗ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล.....(บัญญัติตาม ม.๖๕ พรบ.สธ.)

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้(ออกตามความใน ม.๒๐(๔) พรบ.สธ.)

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัด ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ(บัญญัติตาม ม.๕๗ พรบ.สธ.)

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใต้สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย (ออกตามความใน ม.๕๕ พรบ.สธ.)

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานห้องคุ้นเมืองจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบหัววัน (บัญญัติตาม ม.๕๙ พรบ.สธ.)

ข้อ ๒๒ เจ้าพนักงานห้องคุ้นเมืองจะออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.

๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนักก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน (บัญญัติตาม ม.๖๐ พรบ.สธ.)

ข้อ ๒๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการสำนักทำงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วเวลาที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี (บัญญัติตาม ม.๖๑ พรบ.สธ.)

ข้อ ๒๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (บัญญัติตาม ม.๖๒ พรบ.สธ.)

ข้อ ๒๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์กรบริหารส่วนตำบล.....หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจกรรมรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงานห้องคุ้นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำกำหนด (ออกตามความใน ม.๒๐(๓) พรบ.สธ.)

ข้อ ๒๖ ให้เจ้าพนักงานห้องคุ้นเมืองแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์กรบริหารส่วนตำบล..... ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้ (บัญญัติตาม ม.๔๔ วรรคสอง พรบ.สธ.)

ข้อ ๒๗ ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ (แบ่งตาม พรบ.สธ.กำหนดไว้แล้ว)

ข้อ ๒๘ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.....รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจขอรະเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.....

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

นายอํามเภอ.....

หมายเหตุ กรณีที่ให้ อปท.คิดเพิ่มเนื่องจากบริบทแต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน อปท.อาจศึกษาได้จากข้อบัญญัติที่ออกแล้วของ อปท.อื่น ๆ ที่มีลักษณะพื้นที่
หรือปัญหาที่คล้ายกันนำมาเป็นแนวทางได้

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล.....
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.

ข้อเสนอแนะ

(การทำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ให้ อปท.พิจารณาถึงด้านทุนในการดำเนินการ และใช้เป็นมาตรฐานในการส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะด้วย ซึ่งหากประชาชนมีการคัดแยกขยะให้เหลือทั้งน้ำยอยลงก็จะเสียค่าธรรมเนียม ในการเก็บขันน้อยตามลงไปด้วย)

บัญชีอัตราค่าบริการขั้นสูง
ท้ายข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล.....
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ อัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ ให้วิธีการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ได้ไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมตามข้อ ๑ ในเรื่องต่อไปนี้

(๑) อัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นในการเก็บและขนส่งปูิกุลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๒๐ (๔)

(๒) อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๙ วรรคสอง

(๓) อัตราค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้งตามมาตรา ๔๙

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

อาทิตย์ อุไรรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	บาท
1	อัตราค่าเก็บและขันสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา 20(4)	
1.1	ค่าเก็บและขันอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก และ ^{ลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป} เศษไม่เกินครั้งลูกบาศก์เมตร ^{ลูกบาศก์เมตรละ 250} เศษเกินครั้งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร ¹⁵⁰	
1.2	ก. ค่าเก็บและขันมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่ง ^{ไม่เกิน 500 ลิตร} วันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร ^{เดือนละ 40} วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร ค่าเก็บและขันทุก ๆ 20 ลิตร ^{เดือนละ 40} หรือเศษของแต่ละ 20 ลิตร ^{เดือนละ 40} ข. ค่าเก็บและขันมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่ง ^{เกิน 500 ลิตร ขึ้นไป} วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ^{เดือนละ 2,000} วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขันทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร ^{เดือนละ 2,000} หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	
	ค. ค่าเก็บและขันมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ^{ครั้งละ 150} เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขันทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร ^{ลูกบาศก์เมตรละ 150} หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	
2	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต	
2.1	ใบอนุญาตดำเนินกิจกรรมตามมาตรา 19 ก. รับทำการเก็บ ขัน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยท่าเป็นชุดกิจหรือ ^{โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ} ^{ฉบับละ 5,000}	

ลำดับ	รายการ	บาท
	ข. รับทำการกำจัดลึกลึกลึกลึกลົມຫົ່ວມູລົມົຍ ໂດຍກຳເປັນສຸຮັກໃຈຫົ້ວ ຮົດຍໄດ້ຮັບປະໂຍບນີ້ຕອນແກນເຊີງກາຣົມືດຄ່າບໍລິກາຣ	ฉบับລະ 5,000
2.2	ໃບອຸນຸຍາຕຳເນີນກິຈກາຣີເປັນອັນຕາຣາຍຕ້ອສຸຂພາພ ຕາມປະເທດທີ່ມີ ຂອກກໍານົດຂອງກ້ອງຄົນກໍານົດໄທເປັນກິຈກາຣີທີ່ຕ້ອງມີກາຣຄວນຄຸມກາຍໃນ ກ້ອງຄົນດາມມາຕາ 32(1) ໃນລັກນົມທີ່ເປັນກາຣົ້າຕາມມາຕາ 33	ฉบับລະ 10,000
2.3	ໃບອຸນຸຍາຕັດຕັ້ງຕລາດຕາມມາຕາ 34	ฉบับລະ 2,000
2.4	ໃບອຸນຸຍາຕັດຕັ້ງສັຖານທີ່ຈໍານໍາຍາຫາຮ້ອສັຖານທີ່ສະສມອາຫາຣໃນ ອາຄາຣຮ້ອພື້ນທີ່ໄດ້ ທີ່ມີມື້ນທີ່ເກີນສອງຮ້ອຍຕາງເມຕຣແລະມີໃໝ່ເປັນກາຣ ຂາຍຂອງໃນຕລາດຕາມມາຕາ 35	ฉบับລະ 3,000
2.5	ໃບອຸນຸຍາຕຳຈໍານໍາຍາສິນຄ້າໃນທີ່ຫົ້ວທາງສາຫະລະຕາມມາຕາ 41 ວຽກສອງ ກ. ຈໍານໍາຍາໂດຍລັກນົມວິຊີກາຣຈັດວາງສິນຄ້າໃນທີ່ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ ເປັນປຸກຕິ	ฉบับລະ 500
	ຂ. ຈໍານໍາຍາໂດຍລັກນົມກາຣເຮັ່ງ	ฉบับລະ 50
3	ອັຕຣາດໍາຍສະຮມເນື່ອນໃນກາຣອອກທັນສື່ອຮັບຮອງກາຣແຈ້ງກາຣຈັດຕັ້ງສັຖານທີ່ ຈໍານໍາຍາຫາຮ້ອສັຖານທີ່ສະສມອາຫາຣໃນອາຄາຣຮ້ອພື້ນທີ່ໄດ້ ທີ່ມີມື້ນທີ່ ໄມ່ເກີນສອງຮ້ອຍຕາງເມຕຣແລະມີໃໝ່ເປັນກາຣຂາຍຂອງໃນຕລາດ ຕາມ ມາຕາ 48	ฉบับລະ 1,000

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๒๒๖

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายนี้ คือ เนื่องจากมีมาตรา ๕ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจออกกฎหมายกำหนดค่าธรรมเนียม และให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎหมายนี้ จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้